Na konci - Vondrák, Jiří

1. Stojí vedle sebe a mluví stejnou řečí
   a přesto jeden druhému nerozumí.
   Co bylo mezi nimi, o tom raději pomlčí,
   dnes ani neví, kde je zem a kde je nebe.

Ref.: Vyletí vysoko k oblakům, vyletí, slétnou se ze dvou stran

2. Kde jsou děti, prchavé časy, hrbí se a hledí na ni.
   Kde jsou ty její krásné, černé vlasy,
   tvář jako scvrklé jablíčko, jež utrhl snad vloni
   a nebo snad před sto léty je našel pod jabloní

Ref.:

3. Dívá se pokradmu i ona. Nad vráskami rozečtenou dlaň,
   vyšeptané oči. Popraskaná ikona.
   On jí byl rámem pozláceným, ona mu byla obrázkem
   a jeden druhému jsou teď dluhem pozlaceným.

Ref.: Vyletí, dva staří ptáci, vyletí. Vyletí naposled, jak páva k oblakům.
   Ty jsi mé nebe šedivé a já tvůj osleplý páv.